

alle Sider. Den ærede Minister var enig med os andre i, at det Opland, der her er Tale om, i høj Grad trængte til Jærnbaner, og at det maa komme en Gang, men naturligvis sagde den ærede Minister ogsaa, at vi ikke kunde begynde paa de Baner, før vi ere færdige med de andre. Dertil kunde man sige, at saa snart vi ere enige om, hvor Jærnbanen skal være, kunne vi jo bare søje til, at den kan bygges, saa snart vi ere færdige med de andre Jærnbaner, og hvad mit Forslag angaar, vil jeg være godt nok tilfreds med en saadan lille Ændring. Den ærede sidste Taler paaviste jo klart og tydeligt, i hvor høj Grad der trængtes til en Jærnbane paa denne Egn lige, saavel som paa hans Egn, og viste ogsaa, hvorledes Runderstov-Esbjærgbanen vil vise sig i Længden ikke at kunne staa til, saa det vilde være i højeste Grad formaalstjenligt at faa en anden Linie, der kunde tage en Del af Trafikken op. Det ærede Medlem for Ribe (Buss) var fuldstændig enig med mig i, at der her trængtes til en Jærnbane, og var ogsaa enig med mig i, hvad jeg udtrykkelig viste før, at det vilde være aldeles usvarligt at forsyne hele dette store Areal Sydland med Jærnbaner, kastede hen i Flæng, eftersom Byerne kunde gøre deres Indflydelse gældende paa de Steder, hvor det gælder om at gøre deres Indflydelse gældende. Det bør ganske vist hellere være saaledes, at hele det Jærnbanenet, som anbringes der, først kommer frem, efter at være vel overvejet saavel af Rigsdagen som af Regeringen. Naar der kan blive Enighed om en saadan Overvejelse af det hele, uafhængigt af disse særlige Byinteresser og disse saakaldte Oplandsinteresser, naar det kan blive ordnet efter rolig Overvejelse, saaledes, som det tjener hele dette Opland og det øvrige Land bedst, tror jeg nok, vi kunne finde ud af det og komme ud af det i Fordragelighed. Det gælder kun om at holde Byerne en lille Smule i Tømme, thi det er dem, der kaste Striden saa haardt ind imellem os. Ja, det er netop det. Der er her tre Byer, som eksistere og have deres Opland, og da de jo ikke kunne gaa ud i Havet, er det altsaa det Stykke af Landet, der ligger mellem Havene Øst og Vest, derfor, der er Tale om; og saa snart nu en ny By vil arbejde sig ind der, bliver den skældt ud, og der bliver sagt: det er vort Opland. Der er ikke Tale om, at en ny By kan komme til, thi det er deres Opland. Men det maa fremhæves, at ved Jærnbanernes og Kommunikationsmidlernes Udvikling mangedobles al Trafik, og saa kan man dog ikke nægte, at den Del af denne Trafik, som

er skabt af Jærnbanen, maa andre have Lov til at faa lidt med af. Jeg giver det ærede Medlem, som talte sidst, Ret i, at Esbjerg har kæmpet sig storartet frem, støttet til de Arbejder, som ere stete fra Statens Side, og støttet af sin egen Dydighed og Foretagelsesraad. Men vi, som sidde her og se paa den, og have Interesse af, at den eksisterer, have naturligvis ogsaa den Pligt at sørge for, at den fremtidig kan have Midler og Grund til at arbejde sig frem paa. Og netop derfor siger jeg: Giv den ved Hjælp af Jærnbanen et Opland, et Opland, som staber Eksistensmidler, uafhængigt af dens Gavn, imedens dennes Virksomhed, da atter støttes ved Hjælp af samme Jærnbaneforbindelser. Hjælp den paa denne Maade, saa behøver det ærede Medlem ikke at frygte for noget. Den trænger til det, og den bør have det, og det er naturligt, at den faar det, eftersom Oplandet selv ønsker at komme i Forbindelse med den. Det ærede Medlem for Ribe (Buss) sagde, at jeg havde overfaldet Varde. Nej, tværtimod, ikke i fjerneste Maade, det kunde ikke falde mig ind. Jeg elsker Varde, og jeg har givet den mange gode Raad. Jeg elsker ogsaa Ribe og har ogsaa givet den gode Raad, og jeg har mange Gange sagt til dem, begge to: Sørg for at støtte Esbjerg saa meget som muligt, det er til jeres eget Gavn, thi saa udvikle I jer selv. Naar min Nabo tjener Penge, gives ogsaa mig Vejlighed til at tjene Penge, thi han staffer Runder til Egnen. I alle Tilfælde, hvis Esbjerg forspandt i Morgen, saa vilde baade Ribe og Varde tage stor Slæde, og Ribe kan være langt nok ned i Forvejen. Det, jeg siger, er, at naar vi her skulle diskutere og se de Planer, der ere oppe, viser det sig, som vi før have set, at det er Byinteresserne over for deres gamle Opland, som voldter Vanskelighed at varetage og tage Hensyn til, saa snart vi skulle bestemme vore Jærnbanelinier, i Stedet for ved kun at se selve Oplandets og det almindeliges Interesser, ville Byerne hver især nok faa den Andel, der tilkom dem. Og naar vi se paa de Planer, der ere fremme fra Koldings Side, har jeg ikke sagt, at det er Varde, der har Skylden herfor, men det er efter min Opfattelse Interesser fra Varde, der have gjort sit til at frembringe dette Forslag om en Bane fra Kolding til Grindsted. Som vi nu hørte af den ærede sidste Taler, er Meningen ogsaa den, som jeg antydede, fra Grindsted, at gaa ned til Varde. Den Bane, som vi ubetinget bør have, som Ministeren ogsaa antydede, og det ærede Medlem tænkte paa, var en Bane over Grindsted Nord fra, enten fra Silkeborg eller fra Skanderborg. Naturligvis, en Bane,